

אלני דסה, העולם הזה

רוני וגנר:

"אני לא רוצה לשרת בצבא דיכוי!"

חתימות נוספות למכתב-השמיניסטים, שנכתב לפני שנתיים, הגיעו בשבוע שעבר ללישכתו של שר הביטחון, יצחק רבין.

שאלתי את רוני וגנר, מחותמי המכתב, מה השתנה בנוסח המכתב אחרי שנתיים של אינתיפאדה.

המכתב הוא אותו המכתב. כל פעם מתוספות אליו חתימות חדשות, וזאת היתה הפעם השמינית ששלחנו אותנו לשרת מעבר לקו הירוק. במיקרה שיפקרו עלינו לעסוק בפעילויות כיבוש ודיכוי, נאלץ לסרב. הנוסח משאיר טווח רחב לחותמים. הוא מתאים גם למי שלא רוצה להיכנס לשטחים, כמני, וגם למי שמוכן להיכנס לשטחים, אבל לא לעסוק בפעילות דיכוי.

● כמה חתימות כבר אספתם עד היום?
280 חתימות.

● ואיפה נמצאת, היום, אחרי שנתיים, הקבר-צה המוקדית?

צבא

הקבוצה המקורית גויסה, ברובה. שלושה ישבו ככלא על סירוב לשרת בשטחים. עמית לווינהוף ישב שלוש פעמים רצופות. האחרים הגיעו לכל מיני הסדרים עם הצבא, שלא ישלחו אותם לשטחים, או שהם פשוט לא נשלחו לשם.

● ומה איתך?
עובדו את גיוס מסיבות של בדיקות רפואיות וגם מסיבות פוליטיות. עשו לי שיחות-מוטיבציה והציעו לי שלא לשרת.

● ואתה סירבת?
כן. אמרתי שאני רוצה לשרת בצבא-ההגנה לישראל, אבל לא בצבא-הריכוז לישראל. לדעתי זה עדיין לא אותו הדבר. בסופו של דבר אני מתגייס השבוע.

● במישהו שיקימם בשבוע שעבר, טעני תם לקשר שבין ריבוי ההתאבדויות בצבא וריבוי האינתיפאדה.

אנו חושבים שהשרות בשטחים משפיע במובן של התערבות ערות הביטחון העצמי והתערבות נפשית באופן כללי. החיילים לא בריוק יודעים מה מצפים מהם, וזה לא תמיד מסתדר עם העקרונות שלהם. זה יוצר לא-מעט משברים, ולפעמים מביא גם להתאבדויות. הם נמצאים במצב בלתי-אפשרי — הם נשלחים לבצע עבודה, לא יודעים איך להתמודד איתה וכוסף נשפטים על מעשיהם. היתה למישהו שאלה גם ממשעות סימולית של מדינה ההולכת לקראת התאבדות, שכן לא נעשה שום ניסיון רציני למצוא פתרון. (אוריית זרובבל)

מיכאל פריץ:

"האופקים שלנו הם שתי גדוה לירדן!"

בכתבה שהתפרסמה לפני חודש ב"העולם הזה" על הקמתו של חוג מתוך חדר בליכוד, בשם "אופקים", התבטא יוזמו אורי יעקב בזכות הפסקת הקמתו של התנועה החדשה בשטחים. מיכאל פריץ (27), יושב-ראש צעירי הליכוד במרחב תל-אביב, נלחם מאז בחברי החוג החדש. מה עשה בשבועות האחרונים במישרת מאבקו בחוג החדש?

כינסתי את ראשי צעירי הליכוד מכל הארץ, והתקבלה החלטת להדיח ולהחזיר כל פעיל מקרב צעירי-הליכוד, התומך ברעיונותיו של החוג החדש. בימים אלה ממש מסתיימת הכנתה של עתירה שתוגש לבית-הדין התנועתי, בתביעה להוציא את אורי יעקב משורות הליכוד.

● מדוע, בעצם?
אורי יעקב הקים גוף חתרני, העוסק בהפצת רעיונות,

התלטת הדיח ולהחזיר כל פעיל מקרב צעירי-הליכוד, התומך ברעיונותיו של החוג החדש. בימים אלה ממש מסתיימת הכנתה של עתירה שתוגש לבית-הדין התנועתי, בתביעה להוציא את אורי יעקב משורות הליכוד.

● מדוע, בעצם?
אורי יעקב הקים גוף חתרני, העוסק בהפצת רעיונות,

מיפלגות

העומדים בסתירה לעקרונות הבסיסיים של התנועה ולחוקתה. מדעים שתיבעה הפסקת הקמתו של התנועה החדשה יוצאת מהליכוד — זו בריוק הדרישה האמריקאית, שמולה עומדים מנהיגי תנועתנו בתוקף כל השנים האחרונות. אני בטוח שכפי שנפסלה זכותו של משה עמירב להיות חבר במוסד כלשהו בתנועה, כך יהיה גם גורלו של אורי יעקב.

נשא-ההגל נגד העקרונות הבסיסיים של התנועה החדש-טינסקאית נשרו ממנה, מכיון שלא היו אלה מנהיגים והוגי דיעות אותנטיים, אלא אנשים שהגיעו עליידי יצר השררה, הפירסום והאופורטוניזם.

● דיברת עם אורי יעקב?
אין לי מה לדבר איתו. הוא תופעה שולית בקרב חברי התנועה. אינני מתייחס אישית לאדם אלא לתופעה, שאני רואה אותה כמסוכנת ונלחם נגדה.

● גם חברי-הבנות מיכאל קליינר הפתיעו בי עמדות יוניות בראיון ב"העולם הזה" בשבוע שעבר.

אני לא מבין את השינויים שחלו בעמדותיו, ולא רוצה להרחיב על נושא זה.

● אולי הליכוד מושגת?
כמי שמכיר לעומק את מרכו הליכוד, אני יכול לומר בבטחון מלא שאין שום סיכוי לרעיונות "אופקים". האופקים שלנו הם שתי גדוה לירדן.

(נודעו סטרטרגיה-מיקסי)

נורית גלרון:

"צילצלו מהתנחלות בשומרון והודיעו שייאבקו למעני!"

הוועד המנהל של רשות-השידור החליט בשבוע שעבר על פסילת-לשידור של השירים "אחרינו המ' בול" של נורית גלרון ו"חד גדיא" של חווה אלברשטיין.

אני לא מבינה את זה. אין לי הסבר. אני חושבת שזה הצעד הכי לא-נכון לעשות, אם רוצים להשתיק את השיר.

● יש לך בוונות להגיב?
אני מתכוונת להיאבק בכל דרך שהיא, כדי שהחלטת לא תגיע לכלל ביצוע. מה, איך, מתי — אני עוד לא יודעת. בינתיים הוגש עירעור, ואני מקווה שהחלטת תיפסל.

● איך התגובות להחלטת?

אני לא מבינה את זה. אין לי הסבר. אני חושבת שזה הצעד הכי לא-נכון לעשות, אם רוצים להשתיק את השיר.

● יש לך בוונות להגיב?
אני מתכוונת להיאבק בכל דרך שהיא, כדי שהחלטת לא תגיע לכלל ביצוע. מה, איך, מתי — אני עוד לא יודעת. בינתיים הוגש עירעור, ואני מקווה שהחלטת תיפסל.

● איך התגובות להחלטת?

אני לא מבינה את זה. אין לי הסבר. אני חושבת שזה הצעד הכי לא-נכון לעשות, אם רוצים להשתיק את השיר.

צנזורה

הלם מוחלט. קיבלתי תגובות כלייך בלתי-צפויות. צילצלו לי מהתנחלות בשומרון ואמרו לי שהם לא מחזיקים ברעיונות הפוליטיים, אבל הם ייאבקו ויילחמו על זכותי להביע את דעתי במדינה הזאת. זה היה אחר הטלפונים שממש ריגשו אותי. היו הרבה שיחות שהגיעו תמיכה.

● ואם העירעור לא מתקבל, מה אז?
זאת כבר בעייה כרמה ציבורית, לא אישית. לי יש שירים.

היו שירים ויהיו שירים, ואני אמשיך להיות גם אם שיר אחד פחות יושמע ברדיו. אבל אני חושבת שזאת בעייה ציבורית עקרונית.

● זה ישפיע על כתיבת שירים בעתיד?
אני מקווה שלא יהיו לי סיבות לכתוב שירים כאלה, ושלא יהיו לי כאבים, כמו אלה שחוויתי כשכתבתי את השיר הזה.

● באיזה תגובות זכה השיר כאשר יצא?
היה ידוע. קיבלתי תגובות משני הכיוונים, וכולן באו מתוך אהבה ואהדה. לא קיבלתי מיכתבי-שטינה. אולי שניים-שלושה. היו אלי פניות, כמו "אולי היית צריכה לכתוב את זה אחרת", והיו תגובות, כמו "אנחנו איתך, ואת לא יודעת כמה שאת צודקת בכיקורת שלך".

● ועבשיו הבל מתעורר מחדש?
אין ויכוח על השיר. יש ויכוח על חופש-הביטוי, על עצם סתימת הפיות. לא בשיר עצמו נוגעים, אלא בעיקרון.

(אוריית זרובבל)